

О. А. Мкртічянкандидат педагогічних наук, доцент,
докторант кафедри педагогіки

Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ЯК ПІДҐРУНТЯ ПІДГОТОВКИ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РОЗВИТКУ МУЗИЧНО-ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ 4–7 РОКІВ

Стаття присвячена актуальній проблемі дошкільної освіти – обґрунтуванню методологічних підходів підготовки вихователів до розвитку музично-творчих здібностей дітей дошкільного віку. Визначено сутність поняття «методологія», «підхід». Проаналізовано основні методологічні підходи підготовки вихователів до розвитку музично-творчих здібностей дітей 4–7 років. Виділено та розкрито аксіологічний, системний, особистісно-діяльнісний, культурологічний підходи. Встановлено, що аксіологічний підхід у системі професійно-педагогічної підготовки орієнтований на формування системи педагогічних цінностей, які відповідають вимогам майбутнього вихователя, а формування у студентів системи ціннісних орієнтацій визначає рівень готовності майбутнього фахівця до реалізації життєвих і професійних планів. Ефективність підготовки майбутнього вихователя передбачає системний підхід, в основі якого – багатофункціональність, ступінчастість і гнучкість, що забезпечує вдосконалення професійної освіти та дозволяє створити умови для використання різноманітних освітніх програм з урахуванням індивідуальних особливостей. Поетапне оволодіння професійними знаннями, вміннями та навичками допомагає особистості самостійно вибудувати власну модель підготовки, яка забезпечує широкий вибір можливостей для самоконтролю особистості над певним обсягом знань. Визначено особистісно-діяльнісний підхід як складне особистісне утворення, що включає в себе структурні компоненти, якості особистості та здатність до самовдосконалення; оволодіння відповідною системою знань, умінь і навичок. Зазначено, що культурологічний підхід передбачає вдосконалення культури знань і культури спілкування, культури мислення та культури поведінки з метою всебічної фахової підготовки майбутнього фахівця.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у розробці системи підготовки вихователів до розвитку музично-творчих здібностей дітей 4–7 років на засадах аксіологічного, системного, особистісно-діяльнісного, культурологічного підходів.

Ключові слова: методологічний підхід, професійна підготовка, аксіологічний, системний, особистісно-діяльнісний, культурологічний підходи, вихователь, розвиток, музично-творчі здібності, діти 4–7 років.

Постановка проблеми. Виховання дошкільника як повноцінного члена суспільства є пріоритетним напрямом модернізації дошкільної освіти, що передбачає активізацію компетентності вихователів ЗДО, а також особистісний і професійний вплив на дитину. Так, актуалізується формування особистості як суб'єкта освітнього процесу та здатність вихователя успішно вирішувати проблеми, пов'язані з професійною діяльністю. Тому система дошкільної освіти визнає важливість готовності майбутнього вихователя до професійної діяльності, а також рівня сформованості у дошкільника навичок і умінь як передумов його успішного становлення в освітньому процесі.

Слід підкреслити, що фахівець повинен бути розвинутою та творчою особистістю, котра володіє досягненнями наук про людину та закономірності її вдосконалення, новими педагогічними технологіями. Тому одним із основних завдань сучасної вищої школи, яка готує кадри для ЗВО, є підвищення професійно-творчого потенціалу

майбутніх вихователів, здатних втілити у практику інноваційні зміни, орієнтовані на творчий розвиток дітей 4–7 років.

Однак нині переважна більшість майбутніх вихователів, котрі навчаються за спеціальністю «Дошкільна освіта» у ЗВО та є випускниками бакалаврату, відносять аспект розвитку музично-творчих здібностей дітей старшого дошкільного віку до категорії «можливих, але не обов'язкових» (52%), інші студенти вважають, що «практично готові» (36%) або ж визнають себе взагалі не підготовленими (12%). Таким чином, професійна підготовка вихователя ЗДО до розвитку музично-творчих здібностей у старших дошкільників за умов основного етапу їхнього професійного становлення є недосконалою.

Отже, нині необхідна актуалізація проблеми підготовки педагогічних кадрів ЗДО до розвитку музично-творчих здібностей дітей та обґрунтування методологічних підходів до підготовки майбутніх фахівців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питання методології, методологічних підходів до розвитку професійної компетентності майбутніх фахівців вивчали вітчизняні та зарубіжні дослідники. Так, Р. Войтович методологію наукових досліджень визначає як систему наукових принципів, які є базовими компонентами, включаючи засоби, методи та прийоми; вчення про науковий метод пізнання; теорію методів дослідження, систему знань про теорію науки; організацію науково-пізнавальної діяльності [1, с. 5]. Науковці В. Бакуменко, С. Кравченко розглядають методологію як систему принципів і способів організації теоретичної та практичної діяльності [2].

У Філософському енциклопедичному словнику методологія визначається як сукупність підходів, способів, прийомів, що використовуються у процесі пізнання та практичної діяльності для досягнення мети (отримання наукових знань, досягнення певних результатів [3, с. 374].

Нині методологія має на меті систематизування певного обсягу наукового знання та створення умов для розробки подальших, ефективних напрямів дослідження, маючи у своєму розпорядженні значну кількість підходів до дослідження означеної проблеми. Поняття «методологічний підхід» означає дотримання дослідником певного ставлення до досліджуваного феномена або явища під час наукового пошуку, що базується на основних положеннях відповідної теорії та визначає напрями пошуку стосовно предмета дослідження [4, с. 19].

Так, Н. Титова обґрунтувала такі методологічні підходи до психолого-педагогічної підготовки майбутніх педагогів професійного навчання у ЗВО, як: компетентнісний, діяльнісний, особистісно-зорієнтований, акмеологічний, аксіологічний, системний, синергетичний [5].

С. Нечай, обґрунтовуючи методологічні підходи, взяла за основу системний, діяльнісний, особистісно-орієнтований, аксіологічний і культурологічний підходи до вирішення питань підготовки майбутніх вихователів до поліфункціонального застосування музики в аудіальному розвитку дошкільників [6].

С. Гаврилюк, досліджуючи зазначений процес щодо здатності майбутнього фахівця до педагогічної творчості, зазначає, що в дошкільному віці внутрішнім генератором саморозвитку та самовдосконалення у дитини є пошукова творча діяльність, а завдяки впливу педагога та його інтересу до педагогічних інновацій творчість дошкільника інтенсивно розвивається [7].

Необхідність визначення методологічних підходів до підготовки вихователів ЗДО до розвитку музично-творчих здібностей дітей зумовлена необхідністю появи нових підходів до визначення змісту, форм і методів діяльності майбутніх фахів-

ців. Досягнення досить високого рівня розвитку музичних здібностей дітей, емоційно-творчого ставлення до творів мистецтва, формування уяви, волі, фантазії дошкільнят зумовлено професійною підготовкою вихователя у ЗВО.

Незважаючи на значну кількість наукових досліджень у галузі дошкільної освіти й оцінки ефективності підготовки майбутніх вихователів до майбутньої професійної діяльності, формуванню методичних аспектів підготовки вихователів до усестороннього розвитку дитини 4–7 років приділяється недостатньо уваги. З огляду на це актуальним залишається визначення методологічних підходів, які сприяють ефективній професійній підготовці майбутніх вихователів до розвитку музично-творчих здібностей дітей 4–7 років.

Мета статті – визначити методологічні підходи, що сприяють ефективній професійній підготовці майбутніх вихователів до розвитку музично-творчих здібностей дітей 4–7 років.

Виклад основного матеріалу. Методологічними засадами дослідження професійної підготовки майбутніх вихователів до розвитку музично-творчих здібностей дітей старшого дошкільного віку вважаємо, беручи за основу провідні дослідження вчених у галузі дошкільної освіти, провідні положення аксіологічного, системного, особистісно-діяльнісного, культурологічного.

Поняття «підхід» у педагогічній теорії розглядається як складова частина вивчення або аналізу освітніх явищ чи процесів, включаючи основні поняття, принципи, що впливають на зміст, форми та способи організації освітнього процесу. У нашому дослідженні розуміємо «підхід» як основне положення здійснення діяльності, спрямованої на підготовку майбутніх вихователів до розвитку здібностей дошкільнят.

Освіта на сучасному етапі свого розвитку відчуває потребу в концептуально нових підходах. Перехід до ціннісного осмислення реальності знаменує початок нової епохи, в якій центральне місце займає орієнтація на особистість і її цінності. Таким чином, одним із важливих методологічних підходів є аксіологічний підхід у підготовці майбутніх вихователів до формування творчої складової частини особистості дитини, згідно з яким педагогічна освіта має не тільки забезпечити засвоєння професійних знань і умінь, а й розвинути ціннісну свідомість студента, вибудувати систему ставлень до педагогічної діяльності [8, с. 43]. Слід зазначити, що реалізація такого підходу сприяє формуванню позитивної мотивації у здобувача, усвідомленої установки, інтересу та сталого мотивованого бажання здійснювати діяльність, тому від вихователя вимагається активна позиція в утвердженні духовних, гуманних цінностей, а також ціннісне ставлення до дошкільника.

У структурі підготовки вихователя цінності є основою людської поведінки, життєвих і професійних установок. Аксиологічний підхід до професійної підготовки вихователя ЗДО – це сукупність специфічних педагогічних цінностей професійної діяльності, сприйняття яких особистісно важливе для студентів. Педагогічні цінності існують незалежно від індивідуального ставлення до них людини, і лише поява відносин породжує особистісний сенс до навчальної діяльності, а надалі – і професійної.

У музичній культурі накопичено безліч видатних зразків, що мають ціннісне осмислення й художню значущість. Коли відбувається розуміння для кожної конкретної людини, що музика є носієм цінностей, тоді процес творчого спілкування набуває особистісного характеру. Аксиологічний підхід до проблем підготовки вихователів ЗДО до розвитку музично-творчих здібностей дошкільнят зумовлює необхідність аналізу закономірностей розвитку музичного мистецтва; формування системи ціннісних орієнтацій у музично-педагогічній освіті, дослідження можливих шляхів проникнення філософської теорії цінності у процес методологічного оснащення музикально-педагогічної освіти, вплив ціннісних парадигм на практичну діяльність вихователя.

Системний підхід – один зі спеціальних способів наукового дослідження, за яким досліджуваний об'єкт розподіляється на елементи, що розглядаються у єдності як система. Системна методологія є надійною основою для підготовки майбутніх фахівців, дозволяючи розкривати й аналізувати складові компоненти системи освіти та послідовно поєднувати їх один із одним.

Так, на думку В. Корнешук, системний підхід до професійної підготовки майбутніх фахівців дає можливості означення мети, змісту, технологій, педагогічного середовища та суб'єктів підготовки, визначення можливих шляхів удосконалення системи. Дослідниця зазначає, що системний підхід визначає професійну підготовку фахівця як цілеспрямовану творчу діяльність його суб'єктів, і розглядає системоутворюючі зв'язки мети, завдань, змісту, форм і методів підготовки у взаємодії компонентів педагогічного процесу [9].

М. Криловець вказує, що саме системний підхід забезпечує цілісний погляд на проблему підготовки педагогічних кадрів у ЗВО, що забезпечує єдність і цілісність усіх компонентів змісту та процесу підготовки [10].

Слід зазначити, що система підготовки вихователів до розвитку творчих здібностей дітей старшого дошкільного віку вибудовується на основі структурних елементів, а саме фахових дисциплін, педагогічної практики, і функціонує за загальними принципами, відтворюючи властивості загальної системи, набуває одночасно свої специфічні ознаки як особливої цілісності.

Так, професійна підготовка майбутніх вихователів до розвитку музично-творчих здібностей дітей 4–7 років є системою, яка включає: мету, структурність, рівні підготовки (взаємопов'язані системи професійної підготовки майбутніх бакалаврів, спеціалістів, магістрів), соціокультурну та національну відповідність.

У процесі підготовки вихователів у системі вищої педагогічної освіти як системоутворюючий фактор виступає їх музично-педагогічна діяльність, в якій простежуються зв'язки між досліджуваним навчальним матеріалом і методами його передачі студентам; між викладачем і здобувачами; між формуванням і розвитком окремих якостей особистості майбутнього фахівця (цілеспрямованості, активності, самостійності). Діяльність як складна система включає сукупність різних мотивів і форм її здійснення, різну предметну спрямованість. Специфіка діяльності фахівця полягає у вирішенні педагогічних завдань із залученням музичного мистецтва, які відповідають певному рівню сформованості музично-педагогічних якостей майбутнього вихователя, синтезуючи комплекс знань із педагогічних і спеціальних дисциплін.

Важливою складовою часткою підготовки майбутніх вихователів до розвитку музично-творчих здібностей є **особистісно-діяльнісний підхід**, який у контексті професійної педагогічної діяльності акцентує увагу на особистості, особистісних якостях людини та її діяльності, зокрема на формуванні активності студента в навчальному процесі, зростанні його самостійності, творчості, впевненості у своїх навчальних можливостях.

Діяльність, як зазначає А. Белкін, розуміється як форма психічної активності особистості, спрямована на пізнання та перетворення світу і самої людини [11].

В організації освітнього процесу діяльнісний підхід застосовується для активізації студента в позиції суб'єкта пізнання, що зумовлює свідомий вибір мети, обґрунтоване планування діяльності, її організації, регулювання, контроль, самоаналіз.

Як відомо, особистісно-діяльнісний підхід є поєднанням особистісного і діяльнісного. На думку В. Загвязинського, діяльнісний підхід у навчанні полягає у спрямованості на організацію інтенсивної діяльності щодо засвоєння науки та культури, способів пізнання та перетворення світу, формування й удосконалення особистісних якостей. Особистісний підхід передбачає формування особистісних якостей людини, її суспільної активності, творчих здібностей та умінь [12, с. 72].

О. Олексюк вважає, що одним зі складників розвитку особистості музиканта є формування його творчих здібностей. Особистісний підхід передбачає створення умов для самореалізації

та саморозвитку особистості, утвердження власної позиції у мистецтві [13, с. 75].

Реалізація особистісного підходу у контексті нашого дослідження потребує впровадження в освітній процес інноваційних технологій, в основі яких – індивідуальна діагностика музичних здібностей студента, особистісний підхід у навчанні в галузі музичного мистецтва й оцінюванні, спрямований на зростання особистісно-професійних якостей кожного майбутнього вихователя через опанування навчального музичного репертуару, який складається з музичних творів, спрямованих на розвиток загальних і музикальних здібностей.

Отже, особистісно-діяльнісний підхід у професійній підготовці майбутнього вихователя виступає як форма взаємодії викладача та студента, що включає методичну підготовку студента, усвідомлення цілей, інтересів, потреб, можливостей; індивідуальних психофізіологічних особливостей, музичних здібностей майбутніх фахівців у процесі їхньої професійної підготовки, а також використання технологій особистісно-орієнтованого навчання.

Таким чином, реалізація підходу передбачає спрямованість змісту, форм, методів і засобів професійної підготовки вихователів ЗДО до розвитку музично-творчих здібностей дошкільнят на їхнє особистісно-професійне зростання й усвідомлення цінності такого підходу у майбутній професійній роботі.

Одним із підходів, спрямованих на зміну уявлень про основоположні цінності освіти, є **культурологічний підхід**, який дає можливості розглянути педагогічні проблеми в загальнокультурному контексті.

Прийнято вважати, що першим слово «культура» в застосуванні до людського індивіда вжив Марк Тулій Цицерон у I ст. до н. е. («Тускуланські бесіди»). Філософ відзначав, що культура є створенням людиною самої себе, становленням як суб'єкта. Саме за такого розуміння культурологічний підхід дозволяє найбільш повно реалізувати завдання гуманізації освіти.

В Українському педагогічному словнику термін «культура» трактується як комплекс практичних, матеріальних, духовних надбань, які відбивають певний історичний рівень розвитку суспільства та відображаються в результатах продуктивної діяльності людини; рівень творчих сил і здібностей людини, що проявляється в типах і формах організації життя та діяльності, взаємовідносинах людей; сфера духовного життя суспільства, яка охоплює систему виховання, освіти, творчості, а також установи й організації, що забезпечують їхнє функціонування; рівень оволодіння галуззю чи діяльністю; джерело знань в освіті, її змістова складова частина (знання про природу, суспільство, способи діяльності); емоційно-вольове і ціннісне ставлення людини до довкілля та інших

людей; це ступінь досконалості, досягнутий в опануванні тієї чи іншої галузі знання або діяльності, це культура мови [14, с. 274].

Культуру як особистісну якість О. Петрова розглядає в контексті музичної підготовки вихователя ЗДО. У процесі музичної діяльності у студентів розвивається емоційна чуттєвість, музичне мислення й уява, музично-естетична свідомість, що проявляється в ціннісному ставленні до музики та професійної музичної компетентності [15].

О. Савченко трактує поняття «культура» як сукупність матеріальних і духовних цінностей, як специфічний спосіб людської діяльності, як процес творчої самореалізації сутнісних сил особистості вчителя [16].

І. Зязюн, розглядаючи професійний розвиток майбутнього фахівця у контексті культурологічного підходу, зазначає, що є необхідність оволодівати базовими культурними цінностями, народними традиціями, культурними формами взаємодії та співробітництва, способами та методами мистецької діяльності [17].

Погоджуємося з висловлюванням О. Джури та М. Мрачковської про те, що культурологічний підхід розглядає освіту як частину культури, орієнтує освітній процес на передачу студентам культурних, світоглядних, духовних цінностей і сприяє створенню культуротворчого середовища, яке впливає на загальний розвиток майбутнього спеціаліста в освітньому процесі та виступає умовою самореалізації особистості [18; 19].

Отже, аналіз філософської та науково-педагогічної літератури дозволяє виділити такі принципи побудови культурологічного підходу:

- а) створення культуротворчого середовища;
- б) формування особистості через культуру;
- в) емоційну насиченість освітнього процесу;
- г) формування системи цінностей особистості, вибудовування відносин зі світом;
- д) вивчення відносин між культурою та свідомістю людини як носія цієї культури.

Доцільно зазначити, що особистість водночас є носієм культури та її суб'єктом, займаючи свідому й відповідальну позицію. Тому акцент на творчому компоненті культури передбачає також творчі зусилля з боку особистості, у якій реалізується суть культури.

Істотно вплинувши на мистецтвознавство, музикознавство, педагогіку мистецтва, культурологічний підхід визначив і якісні зміни у змісті вищої освіти, ставши платформою для здійснення професійної підготовки майбутніх вихователів у галузі музичного мистецтва.

Так, за умов підвищених вимог до якості підготовки фахівців значно змінюється зміст музичної підготовки студентів, трансформуючи цілі та завдання. Отже, у системі сучасної педагогічної освіти музика розглядається як:

а) органічний компонент освітнього процесу, що передбачає тісний взаємозв'язок загальношкільної, музично-теоретичної та методичної підготовки та спрямований на формування художньої культури студентів;

б) відображення сучасного наукового знання про музичне мистецтво, що відіграє важливу роль в інтеграційних процесах історичного розвитку культури.

Найважливішими вимогами реалізації культурологічного підходу у професійній підготовці майбутніх вихователів ЗДО до розвитку музично-творчих здібностей дошкільнят є: культуровідповідність (врахування світового та національного культурного досвіду музичної педагогіки; поліхудожність (визначення ознак музичного мистецтва, спільного в різних видах мистецтва); традиційність та інноваційність – вивчення творчої спадщини музичної педагогіки; інтегративність характеризується інтеграцією наукових знань із мистецтвознавства, педагогіки, психології.

Висновки і пропозиції. На основі аналізу наукових праць методологічними засадами дослідження підготовки майбутніх вихователів до розвитку музично-творчих здібностей дітей 4–7 років визначено провідні положення аксіологічного, системного, особистісно-діяльнісного, культурологічного. Доведено, що аксіологічний підхід передбачає аналіз закономірностей розвитку музичного мистецтва; формування системи ціннісних орієнтацій у музично-педагогічній освіті, дослідження можливих шляхів проникнення філософської теорії цінності у процес методологічного оснащення музикально-педагогічної освіти, вплив ціннісних парадигм на практичну діяльність вихователя; системний підхід сприяє встановленню взаємозв'язків компонентів професійної підготовки майбутніх вихователів до розвитку музично-творчих здібностей дітей 4–7 років щодо досягнення позитивних результатів у цьому напрямі; особистісно-діяльнісний підхід враховує тенденції розвитку самої особистості та сприяє професійному розвитку фахівця. Використання особистісно-діяльнісного підходу створює умови для розвитку гармонійної, соціально активної, конкурентоспроможної особистості, знатної до активного реагування на зміни в освіті; культурологічний підхід визначив якісні зміни у змісті вищої освіти, ставши платформою для здійснення професійної підготовки майбутніх вихователів у галузі музичного мистецтва.

Отже, цілісність і результативність професійної підготовки майбутніх вихователів до розвитку музично-творчих здібностей дітей 4–7 років реалізується, якщо освітній процес організовувати відповідно до положень аксіологічного, системного, особистісно-діяльнісного, культурологічного підходів.

Перспективи подальших розвідок у цьому напрямі вбачаємо в розробці системи підготовки вихователів ЗДО до розвитку музично-творчих здібностей дітей 4–7 років на засадах аксіологічного, системного, особистісно-діяльнісного, культурологічного підходів.

Список використаної літератури:

1. Войтович Р.В. Логіка, методологія і методика наукових досліджень. Київ : ЦНП, 2005. 116 с.
2. Бакуменко В.Д., Кравченко С.О. Методологія системних досліджень в державному управлінні. Київ : ВПЦ АМУ, 2011. С. 71.
3. Філософський енциклопедичний словник / гол. ред. В.І. Шинкарук. Київ : Абрис, 2002. 742 с.
4. Дюшеева Н.К. Методологические подходы к профессионально-личностному формированию будущего учителя. *Педагогическое образование и наука*. 2008. № 9. С. 16–23.
5. Титова Н.М. Теоретичні і методичні засади психолого-педагогічної підготовки майбутніх педагогів професійного навчання : дис. ... докт. пед. наук : 13.00.04. Київ, 2019. 498 с.
6. Нечай С.П. Теорія і практика підготовки майбутніх вихователів до поліфункціонального застосування музики в аудіальному розвитку дошкільників : дис. ... докт. пед. наук : 13.00.08. Київ, 2015. 493 с.
7. Гаврилюк С.М. Професійна підготовка майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів до педагогічної творчості: теорія і методика : монографія. Умань : Вид. «Сучинський М.М.», 2015. 352 с.
8. Тесля Е.Б. Формирование смыслов профессиональной деятельности будущих педагогов. *Педагогическое образование и наука*. 2005. № 5. С. 43–44.
9. Корнещук В.В. Теорія і практика формування професійної надійності майбутніх спеціалістів соціономічної сфери діяльності : автореф. дис. ... докт. пед. наук : 13.00.04. Одеса, 2010. 44 с.
10. Криловець М.Г. Система методичної підготовки майбутніх учителів географії : дис. докт. пед. наук : 13.00.02. Київ, 2009. 482 с.
11. Белкин А.С. Диссертационный совет по педагогике (опыт, проблемы, перспективы). Екатеринбург : УрГПУ; РГПУ, 2005. С. 162.
12. Загвязинский В.И. Теория обучения. Современная интерпретация. Москва, 2001. 192 с.
13. Олексюк О.М. Музична педагогіка : навчальний посібник. Київ : КНУКІМ, 2006. 188 с.
14. Український педагогічний словник / укл. С. Гончаренко. Київ : «Либідь», 1997. 366 с.
15. Петрова Е.В. Формирование музыкальной культуры у будущих воспитателей дошкольных образовательных учреждений в педагогиче-

- ском вузе : автореф. дисс. ... канд. пед. наук : 13.00.07. Москва, 2003. 16 с.
16. Савченко О. Культурологічний підхід до підготовки майбутніх учителів. *Наука і освіта*. № 8. 2012. С. 146–148.
17. Зязюн І.А. Освітній простір культури в педагогічній теорії *Kstafcenezawodowe: pedagogika i psihologia*. 2005. Вип. VII. С. 35–46.
18. Джура О.Д. Глобалізаційні виклики життєтворчій функції освіти. Філософські обрії. Київ – Полтава, 2009. Вип. 22. С. 216.
19. Мрачковська М.М. Культуротворче середовище як фактор формування готовності до міжкультурної комунікації у майбутніх менеджерів. *Теоретичні питання культури, освіти та виховання*. 2014. Вип. 49. С. 130–134.

Mkrtychian O. Methodological approaches as a basis for training educators to develop musical and creative abilities in children aged 4–7 years

The article is devoted to the topical problem of preschool education – substantiation of methodological approaches of preparation of educators for the development of musical and creative abilities of preschool children. The essence of the concept “methodology”, “approach” was defined. The main methodological approaches of educators’ training for the development of musical and creative abilities in children aged 4–7 years were analyzed. Axiological, systemic, personal activity orientated, culturological approaches were selected, and then developed. It was established that the axiological approach in the system of professional and pedagogical training is focused on the formation of a system of pedagogical values that meet the requirements of the future educator, and the formation of students’ system of value orientations, determines the level of readiness of future professionals to implement life and professional plans. The effectiveness of training of future educators provides a systematic approach, which provides multifunctionality, gradation and flexibility, which improves professional education and allows one to create conditions for the use of various educational programs based on individual characteristics. Gradual mastery of professional knowledge, skills and abilities helps individuals to build their own model of training, which provides a wide range of opportunities for personal self-control over a certain amount of knowledge. The personality-activity approach is defined as a complex personal formation, which includes structural components, personality qualities and the ability to self-improvement; to master the appropriate system of knowledge, skills and abilities. It is noted that the culturological approach involves the improvement of the knowledge and communication, thinking and behavior, to comprehensively perform a professional training of future specialist.

We see prospects for further research in the development of an educators’ training system, to develop musical and creative abilities of children aged 4–7 years, on the basis of axiological, systemic, personal activity orientated, culturological approaches.

Key words: *methodological approach, professional training, axiological approach, systemic approach, personal activity orientated approach, culturological approach, educator, development, musical and creative abilities, children aged 4–7 years.*